

ŞİFA

Uzun ve zorlu tıp eğitiminden geçerken, hekim olmamı ailemin istediğini ve istersem bu yoldan her an geri dönebileceğimi düşünürdüm. Zaman geçtikçe ve eğitim basamaklarından yukarıya doğru tırmandıkça, bir yandan kendimi keşfetmeye ve tanımaya başladım. Önceleri mesafeli durduğum mesleğimi sevmeye karar vermemle birlikte, bilgimi hastalarımın aktarmak giderek daha keyifli bir hal aldı. Evet şifa vermek çok kutsaldı ve ben aynı saksıya diktiğim çiçek fidelerinin toprakta tutmasını gözlemlediğim gibi, hastalarımın da benim elimle iyileştiklerini düşünüyordum. Bunu her yeni başlayan tıp öğrencisi iyi bilir, hekimliğin ilk yıllarında en büyük hekim sizsinizdir, yola devam ettikçe başlangıçtaki kaplan olan egonuz giderek küçülür ve yerini giderek artan deneyimleriniz ve tecrübelerinizle birlikte özgüveniniz alır. Benim de aynı böyle oldu...

Bazı hastalarımı çok küçük bir dokunuşumla iyileştirdim. Kimileri içinse çok uğraştım ama onları kurtaramadım. Bu durum çok kafamı kurcaladı. Neden bazı hastalarımın hiçbir şey işe yaramıyordu? Eğer şifayı veren bense, neden bunu adaletli bir şekilde dağıtamıyordum? Benim bu işteki rolüm ne olabilirdi? Açıkçası konu üzerine oldukça uzun süre üzerine kafa yordum ancak düşünerek bir türlü işin içinden çıkamadım. Yıllar geçti ve işin bilimsel yanı haricinde felsefi bir yanı olduğunu keşfetmemle birlikte, şifayı veren olmadığını anlamam, benim için hakikaten tam bir şok oldu.

Şifacı olmak ve hekim olmak iletkenlik gerektiriyordu. Aslında şifa verenin siz olmadığının, sadece buna aracı olduğunuzun farkında iseniz, siz de o şifa enerjisinden faydalanıyordunuz. O yüzden bir hekimin hastası iyileştiğinde, hekim de iyileşiyordu. Çünkü gelen şifa sizin iletkenliğinizle üzerinizden aktarıldığında, iyilik halinin bir kısmı da sizde kalıyordu. Hekimliğin kutsal, öğretinin kadim olmasının nedeni buydu.

Yalıtkan olduğunuzdaysa, ne bilgiyi ne de şifayı aktarabiliyordunuz. Bu yüzden büyük hekimler bilginin de vergisi olduğunu bilirler ve atlarında muhakkak bir öğrenci yetiştirirler. Böylece bilgi ve deneyim bir sonraki nesle tohum olarak aktarılır. Aktarım ve paylaşım, adınızın siz göçüp gittikten sonra da üzerine yazılacağı yegane taştır.

Dr. Ebru ACAR

Göz Hastalıkları ve Sağlığı Uzmanı

Park Yaşam Mavişehir Ofisleri Yalı Mah. 6523 Sokak 32/A Kat 3 No.313 Mavişehir Karşıyaka 35550 İzmir

GSM: (532) 474 4767 Muayenehane: (542) 352 4569 E-Posta: bilgi@drebruacar.com

İşimi sevmeye başladıktan sonra, bir kadın olarak hekimlik yapmaktan hep çok mutlu oldum. Çünkü şifacı olmanın zaten kadının doğası gereği olduğunu düşünüyorum. Zira her anne çocuğunun yarasını öptüğünde, acısını hafiflettiğini ve ağlamasını azalttığını bilir. Yine üzgünken bir arkadaşınıza sıkı sıkı sarıldığınızda, sorununa bir çözüm bulamamış olsanız da, sıkıntısına destek olduğumuzu hepimiz kadınsal içgüdülerimizle biliriz. Empati kelimesini hayatında hiç duymamış bir kadın bile, karşısındakinin duygularını kolaylıkla anlar ve rahatlıkla buna cevap verebilir. O yüzden, kadın hekim olmak, bazen sadece doğal içgüdülerinizi takip etmeniz anlamına gelir.

Uğraştığımız iş her ne olursa olsun, belki de kadın olarak kendi dışı yanımızı sevgiyle kabul edip, zaten yapımız itibarıyla verilen yeteneklerimizi kullanmaya başladığımızda, bizi yükseltecek ana basamağa adım atmış olacağız.

Dr. Ebru Acar

14.9.2019

Dr. Ebru ACAR

Göz Hastalıkları ve Sağlığı Uzmanı

Park Yaşam Mavişehir Ofisleri Yalı Mah. 6523 Sokak 32/A Kat 3 No.313 Mavişehir Karşıyaka 35550 İzmir

GSM: (532) 474 4767 Muayenehane: (542) 352 4569 E-Posta: bilgi@drebruacar.com